

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

Anioł czynu

Mianem „potężnego anioła czynu” nazywa Juljusz Slowacki Kościół katolicki. I słusznie. Bo czy jest jaka nęcza na świecie — nęcza duszy i ciała, którą by się nie zajął Kościół? Nie ma!

Interesuje się Kościół nęczą moralną więźniów. Zagląda do więzień, do domów karnych i poprawczych przez swoich wysłanników — kapelanów, którzy niosą nieszczęśliwym „bratnie upomnienie” i podniesienie na duchu. Zagląda Kościół przez swoich wysłanników — kapelanów do domów boleści — do szpitali i niesie cierpiącym słowa pociechy i otuchy. Towarzyszy Kościół w osobie kapłana skazanym na śmierć, by jeszcze w ostatniej chwili wspomnieli o wieczności i pojeđ naniu się z Bogiem.

Potrąfił Kościół z chorób i cierpień ludzkich uczynić apostołstwo. Jest ono dziś głośnie i znane w całym świecie chrześcijańskim. Ma nawet swoje audycje radiowe i swój sekretariat.

Choroba — to zjawisko naturalne. Mamy przecież ciała, które podlega różnym cierpieniom. Bóg, który kieruje wszystkim, wplótł w swoje plany słabości, niemoce i choroby ludzkie. Nieraz powstają myśli, że chorzy są ciężarem dla innych, że inni cierpią przez nich, że lepiej byłoby, gdyby ich Pan Bóg zabrał z tego świata. W ekonomii Bożej jest jednak inaczej. Chorzy, jeśli po bożemu cierpią, są błogosławieństwem dla wielu, są zażośćuczywieniem za występki innych. Chorzy — to ofiary, a ofiara zawiera w sobie coś wielkiego, szlachetnego. Około toż chorego nie da się przejść bez pewnego wstrząsu moralnego, bez „memento” dla siebie. A to działa otrzęzwiająco na tych, co żyć nie umieją, co cennego życia nadużywają.

Choroby, cierpienia — to szkoła życia duchownego, zarówno dla chorego, jak i dla otoczenia. W chorobie widzi się człowieka takim, jakim w rzeczywistości jest — bez złudzeń i bez pozorów, a to wpływa zbawienie na zmianę sądu o „swojej wielkości”. I dla innych choroba nie jest bez znaczenia. Mieć w domu chorego, nie raz przez dłuższy czas, być na jego usługi, spełniać jego życzenia, przytem okazując twarz pogodną, uważać na wszystko; i na głos, i na chód, i na każde poruszenie — to wielkie poświęcenie. Na to potrzeba niemało miłości bliźniego, cierpliwości i zaparcia siebie. Jakże się przez to uświęcić można!

Budują się też niejedni cierpliwością chorych i poświęceniem się tych, co ich pielęgnują. Nierzadko za przykład tak jednych, jak i drugich sobie stawiają. Odwiedzają chorych i stamtąd lepszymi wracają. Niedarmo powiedział Chrystus „Byłem chorym, a nawiedziście mnie... „Pókiście uczynili jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili”.

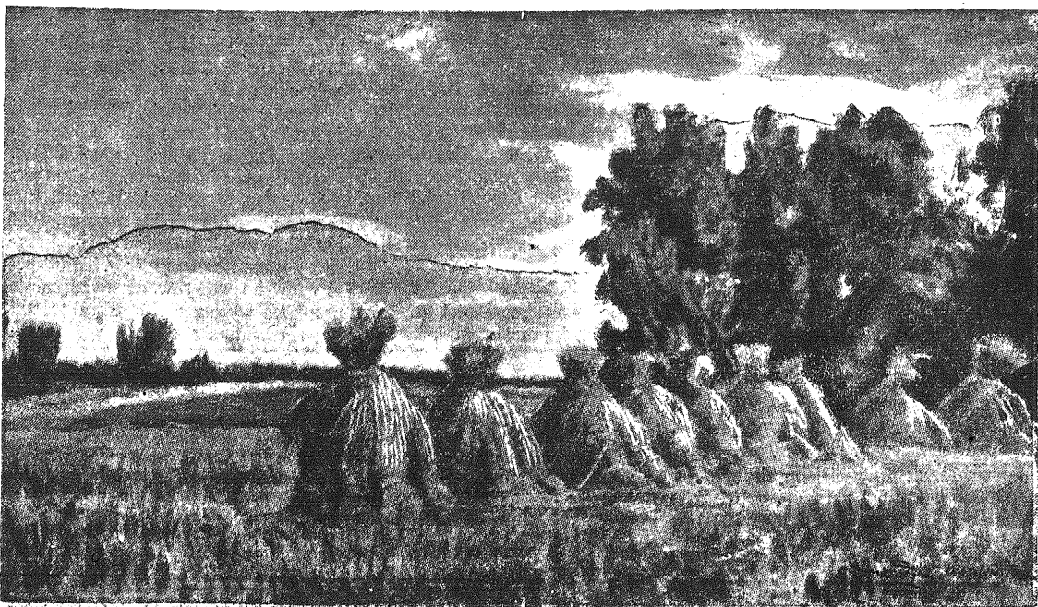
Inaczej na chorych zapatrywał się świat pogański. Uważał ich za ciężar i za balast bezużyteczny. Toteż przedko się z nimi zatapiało. Starców i chorych wywożono nieraz na okretach i zatapiano w morzu.

Los chorych zmienił Chrystus swo-

ją wzniosłą nauką o miłości bliźniego. Któż z nas nie zna ewangelicznej przypowieści o „miłosiernym Samarytaninie?” Wartości chorób i cierpień dla ludzkości ocenił Kościół —

spadkobierca Chrystusa. Powstało apostołstwo chorych. Było ono zawsze w praktyce Kościoła od początku jego istnienia. Wzór czerpał Kościół od swojego Założyciela. Za naszych czasów apostołstwo chorych przybrało kształty organizacji katolickiej. Pierwsze organizacje chorych ciągnące do Lourdes i do Częstochowy. Zbiorowe na-

bożeństwa z rekolekcjami i Eucharystią odbywają się w parafjach wiejskich i miejskich dla chorych z wielkim pożytkiem i pociechą. Chorzy czują, iż nie są poza społeczeństwem. Przeciwnie, czują, iż są z niem złączeni i zespoleni apostołstwem cierpienia. Opiekunie się nimi „potężny anioł czynu” — Kościół katolicki. Z.

Wśród ciepła, pogody i słońca, wśród polskich tanów i niw, rozbrzmiewa śpiewka ludowa: — zaczyna się okres już żniw.

Znow staną szeregiem zbóż pęki, blask ścierlnisk wyrłaz z nad brodzi, — Szczęść Boże! — rozlegnie się wkoło, z ust przesyłane do ust.

Marzenia, nadzleże złości, po szczęku stawałoch kos, popłyną życząc ze serca... — niech Bóg da, najcześniejszy kłos. (—k).

Bilans rozmów angielskich

Paryż. — Wszystko wskazuje na to, że w Londynie stała się rzecz o podwójnej doniosłości, ponieważ z jednej strony wzmacnia współpracę francusko-angielską, a z drugiej daje Francji olbrzymie pole działania i całkowitą swobodę akcji w tej części Europy, która, zdaniem niektórych Anglików, „nie warta jest nawet guzika z munduru najniższego rangą żołnierza angielskiego”. W każdym razie po usunięciu Mac Donalda ze steru władzy, gabinet londyński stanął na stanowisku, że nie ma prawa krepować polityki francuskiej w wyborze swego systemu bezpieczeństwa. Baldwin zgodził się więc na argumenty Barthou, że należy wciągnąć Sowiety w orbitę wpływów państw zachodnich chociażby dlatego, żeby odeparować je na długo od magnesu niemieckiego i żeby uniemożliwić Reichswehrze korzystanie z sowieckiego niewyczerpanego zbiornika materiałów surowych.

Podobno przewodniczący Reichswehry i wogóle „unkrzy pruscy nie mogą darować Hitlerowi tak szalonego czynu, jakim było zniesienie Rapollo. Na Anglików po działaniu wreszcie silny argument Barthou, że jeżeli Anglia wypowie się ostatecznie przeciwko systemowi bezpieczeństwa, projektowanemu przez Francję, nie stanie na przeszkode rządowi paryskiemu w prowadzeniu polityki własnej i w poszukiwaniu sojuszków wojskowych z krajami, które ku niej ciągną. W sumie więc dla Francji bilans rozmów londyńskich jest zupełnie pozytywny.

Pertinax zaznacza w „Echó de Paris”, że rząd angielski już rozpoczął zachody w Berlinie i Rzymie, ażeby skłonić te rządy do przystąpienia do paktów, proponowanych przez Anglię. Pertinax dalej twierdzi, że takie zachody powiódł już Londyn również w Warszawie i dodaje: fakt, że rząd londyński zmuszony jest interwenjować w Polsce za pośrednictwem swego ambasadora na rzecz inicjatywy powziętej przez Francję, jest sam przez się wymownym przykładem stosunków,

panujących między sofusznikami z 1921 r. Zresztą gdyby kto wątpił w powodzenie misji Barthou w Londynie, oraz w powodzenie akcji francuskiej na rzecz Locarna wschodniego, tego łatwo przekonać odgłosy prasy niemieckiej i włoskiej.

Włosi — donosi dziś korespondent „Tempsa” — odrazu zmienili front. Prasa Mussoliniego przyznaje się, że skoro Anglia zachowuje neutralność wobec zamierzeń dyplomatycznych Francji, zatem i Włochy stają na stanowisku życzliwej neutralności, uważając, że Locarno Wschodu może przyczynić się do zatarcia różnic, dzielących Francję i Niemcy. Tedy projekt ten zasługuje na życzliwe traktowanie.

Niezmiernie ciekawe są komentarze prasy niemieckiej. Nie wypowiada się ona wcale, czy wstąpi, lub nie wstąpi do Locarna wschodniego, natomiast wykręca się Polska, twierdząc, że Warszawa nie przystanie na ogólny układ z krajami Małej Ententy, z którymi woli zawrzeć pakt poszczególny, żeby w ten sposób utrzymać je w sferze swoich własnych.

Francuski plan „Locarna wschodn.”

ZNALAZŁ POPARCIE ANGLJI I WŁOCH.

Londyn. — Po ostatnich rozmowach londyńskich Niemcy zostały przez Wielką Brytanię i Włochy wmanewrowane w taką sytuację, że dziś nie pozostaje im nic innego, jak albo przyjąć francuską propozycję wschodnio-europejskich paktów wzajemnej pomocy, albo też odrzucić projekt francuski i znaleźć się wskutek tego w izolacji.

Sir John Simon zakomunikował bowiem w Izbie Gmin w sposób nie pozostawiający już żadnej wątpliwości, że Wielka Brytania podtrzyma i popiera projekt francuski, i że ambasadorowie brytyjscy w Berlinie, Warszawie i Rzymie na podstawie otrzymanych od niego

instrukcyj dał temu już wyraz, do którego, nawazy stosownych zawiadomień do tych 3-eh zainteresowanych rządów.

Sir Simon poinformował Izbę ponadto, że wczoraj w południe otrzymał już odpowiedź Mussoliniego i przy największym napięciu Izby odczytał odpowiedź Włoch, które całkowicie solidaryzują się z Wielką Brytanią i podtrzymują brytyjskie stanowisko poparcia Locarna wschodniego.

Szybka odpowiedź Mussoliniego, która nastąpiła w niespełna 12 godzin po widzeniu Sir Drummonda z Mussolinim, stawia Niemcy w bardzo trudną sytuację, albowiem obecnie mają one prze-

WYROK

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej dnia 9 czerwca 1934 r. Sędzia Filifski, protokolant D....

N A D E S Ł A N E.

Szanowny Panie Redaktorze! Raz umieścić w swem poczytnym piśmie...

Wzwałi polecam 3 razy dzień nie świeżo mleko, na żądanie butelkowane, masło, śmietankę...

Tytuł wykonawczy

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 9 czerwca 1934 r. Sad Grodzki w Częstochowie...

Z KRAJU

(-) Dramat porzuconej. W znanej miejscowości letniskowej, Rogowie pod Kołuszkami...

potem w pokoju, w którym mieszkał, rozległy się trzy strzały rewolwerowe. Kedy zamieszkali w willi letniskowej...

Właściciel domostwa, Ludwik Niemiec podczas ratowania swego dobytku...

2 lokale 1 i 3-pokojowe z kuchnią i łazienkami oraz 2 pokoje z kuchnią...

KTO CHCE mieć dokładnię, z gwarancją i najtaniej zpreparowany - elektromotor, prądnicę, grzejnik...

DO WYNAJĘCIA duży pokój słończny, z niekierującym wejściem. Wiadomość ulica gen. Dąbkowskiego 65.

MASZYNE damska do szycia sprzedam tania, ul. Pułaskiego nr. 95 m. 2.

WZŁEKIE druk, aliska klepdytry, wyposazona, białej wyzywno, tania i predko w drukarni...

SPRZEDAM dom z ogrodem plac ul. Focha nr. 44/46. 1172

K. K. O. POWIATU CZĘSTOCHOWSKIEGO Aleja 19 (dom własny) gdzie za całosc i bezpieczenstwo wkładow odpowiada cały powiat...

POTRZEBNY inkaasent z kaucją do rozwozenia towaru furgozem do sklepów...

Dr. M. ROZEN Choroby skórne i weneryczne leczenie żyłaków...

ADWOKANIE. Za niesłuszną i wielce krzywdzącą p. Wincentego...

Asfaltujemy podwórza, wjazdy do bram, chodniki po cenach przystępnych.

WZŁEKIE druk, aliska klepdytry, wyposazona, białej wyzywno, tania i predko w drukarni...

WZŁEKIE druk, aliska klepdytry, wyposazona, białej wyzywno, tania i predko w drukarni...

KUPNO I SPRZEDAŻ domy nowe i stare, wiele do wyboru, oraz mała działka ziemiska...

WYNAJĘCIA fajacka i suterna, ul. Waszyngtona nr. 22 dorozca weksle, 1923

